

Štev. 1 Leto 13

Izhaja enkrat na mesec.

Naročnina četrstletno 12 dinarjev

NEODVISNO GLASILO ŽELEZNIČARJEV, UPOKOJENCEV IN TRANSPORTNEGA OSOBJA

Uredništvo in upravnštvo:

Ljubljana, Miklošičeva c. (palača Del. zbornice), kamor naj se tudi pošiljajo rokopisi.

Zahtevamo

Različna vzgoja v mladosti, kakor tudi različna vzgoja takoj po vstopu v življenje ustvarja različne možnosti. — Življenje včasih popravlja in kleše, vendar kar je vcepljeno v mladosti, ostane navadno veren spremljavec človeka skozi življenje.

Železničarji so bili svoječasno avantgarda v delavskem pokretu, delali niso samo za zboljšanje svojega položaja, marveč so širili misel razredne zavednosti in boja v najbolj oddaljene vasi ter ustanavljali delavske organizacije vsepovod. Težke boje so morali prestati, da so si končno priborili v bivši Avstriji preko vseh ovir in žrtev močno železničarsko organizacijo in tako organizacijo so prenesli tudi v Jugoslavijo. Voditelji razredne železničarske organizacije so posvečali vedno največjo pažnjo mladini, železničarju, ki je nastopil kot navaden delavec službo na železnici. Skrbeli so, da so ga takoj uvrstili v vrste bojevnikov, ga vzgojili in tako so vedno skrbeli za utrjene in dobro izgrajene možnosti, ki so takoj poprijeli za delo, ako je šel kak star bojevnik v pokoj. — Železničarji ni bilo po volji, da imajo železničarji močno in enotno organizacijo, zato porabila vsa sredstva, da to enotnost razbije. Vabljivim obljubam je sledil marsikdo in cepljenje se je začelo in enkrat začeto, se ni dalo več prepričiti, marveč se je nadaljevalo vse dotelej dokler nismo postali v organizacijskem gibanju Jugoslavije prava znamenitost vsled tega, ker imamo ne samo za vsako kategorijo, marveč bomo kmalu imeli že v vsakem večjem mestu po več različnih železničarskih organizacij. Nismo pa znameniti samo po tej razcepljenosti, marveč služimo kot svarilen zgled vsem ostalim s tem, da smo tekom let razcepljenosti največ izgubili na svoječasnih pravicah ...

Vzgoja, ki jo je dobil skoraj ves naraščaj, ki je prišel na železnico v teh letih razkroja in razcepljenosti, je bila hlapčevska. Leta za letom se je manjšal kader starih borcev, leto za letom je bil manjši vpliv onih železničarjev, ki so vzrastli v borbi in na njih mesta so vedno v večjem številu stopali novinci prežeti z edino željo, da dosežejo čimprej in s kakrsnimkoli sredstvi ugoden položaj za sebe.

Železničarji ne smejo omahovati in ne obupati, marveč morajo nadaljevati delo za zboljšanje položaja. — obupanje na mestu, marveč je na mestu trdna volja in odločnost, s katero bodo železničarji premagali vse ovire in

čez noč, ko bo dana prilika, vstali v strnjeni vrstah ter izvojevali boljšo bodočnost.

Naročniki »Ujedinjenega Železničarja« niso mogli na konferenci postaviti zahteve, ker se konferenca ni vršila. Vsled tega pa porabijo svoj list, da povedo vsem odločajočim, vsem poslancem in senatorjem, železničari upravi in vsej javnosti, kaj zahtevajo. Zahteve, ki jih navajajo, so nujne ter je njih izvršitev ne samo v interesu železničarjev, marveč tudi v interesu uprave, v interesu vsega našega narodnega gospodarstva. — Dobro se morajo odločajoči zavedati, da nezadovoljen ali celo sestradan delavec ne more biti dobra opora in če bodo železnice slonele na slabih oporah, se bodo prej ali slej kljub izkazanim dobičkom zrušile. Če se začne zdraviti rana ali bolezen v prvem začetku, je zdravljenje hitro in poceni in skoraj stoprocentno uspešno. Ce se pusti ranoogniti in zastrupiti, če se začne zdraviti bolnika v zadnjem štadiju, tedaj so navadno vsi izdatki za zdravila in zdravnika zmanj, preostane nam le objokovanje mrljica. Ker hočemo zdrave in urejene železnice, zahtevamo tudi za železničarje take življenjske pogoje, da bodo lahko z veseljem delali za železniško upravo. In te zahteve so:

Obstoječi zakoni, pravilniki in redbe se morajo do zadnje črke izvajati tudi tam, kjer govore o pravicah železničarjev. Da se ta zahteve izvede, se mora priznati takoj stalnost vsem delavcem, ki so na železnici nad tri leta, čeprav jih uprava vodi kot pogodbene. Ukiniti se mora brezplačni dopust, ki ga pravilnik nikjer ne predvideva ter se mora zagotirati delavcu kot nastavljencu redno izrabo letnega dopusta. Osemurnik se ne sme kršiti.

Obstoječa socialna zakonodaja, ki velja za vse delavstvo v državi, naj se izvaja tudi na železnici. Obstoječi pravilniki naj se prilagode tej zakonodaji, razpišejo naj se volitve obratnih zaupnikov, pokojninskim in bolniškim fondom naj se prizna popolna samouprava, izvede naj se zavarovanje za slučaj brezposelnosti.

Opravijo naj se vse krvice. V dosegu teča se mora popraviti zakon v toliko, da bo zagotiral avtomatično napredovanje po službenih letih in priznal vstetje vseh delavskih let za odmero pokojnine. V delavskem pravilniku naj se ukine uvečane plače ter prizna delavcu začetniku primerno plačo. Ukinje naj se naknadna doplačila za delavski penzijski fond. Železničarjem naj se zasigura stalnost

ter naj se ukinejo »premestitve po službeni upotrebi«. Premestitev naj ostane le kot kazen ali na lastno prošnjo ter naj se prosta mesta razpisujejo.

Reši naj se upravičene zahteve upokojencev, miloščinarjev in rentnikov. Kronske rentnike naj se prevede naknadno z letom 1927. na dinarske, na kar naj se vse staroupokojence in starorentnike izrednači s sedaj veljavnimi pokojninami.

Železničarjem naj se omogoči človeka dostojo življenje. Tekom zadnjih let izvršene redukcije plač in doklad naj se s 1. aprilom 1938 ukinejo ter povrnejo vsem prejšnje višje plače. Pravilniki postranskih prejemkov naj se prilagode dejanskim razmeram na železnici in naj se pri višini odškodnine za eno in isto delo ne dela razlike med delavcem in nastavljenecem, marveč prizna za isto delo ista postranska odškodnina. — Stalež osoba naj se spopolni, da bo odgovarjal dejanskim potrebam in da bodo železničarji, ki izpoljujejo pogoje za upokojitev, lahko šli v pokoj. Prispevki za starostno zavarovanje naj se plačujejo v procentih od plače

ter naj za delavski fond prispeva država potrebo ustanovno glavnico.

Zasigurajte železničarjem svobodo organiziranja. Ukinite uredbe, ki svobodo organiziranja omejujejo in jo delajo odvisno od dobre volje delodajalca. Organizacije, ki so odvisne od delodajalca in morejo obstojati le po njegovi dobrji volji, ne morejo koristiti delavstvu, ker so prisiljene delati tako, da si ne nakopljajo nemilosti v očeh delodajalca. Železničar danes ne more svobodno postavljati svojih zahtev v takih organizacijah ter je izrednačen z vojakom glede discipline. Za vojaka je dolžna vojaška oblast preskrbeti hrano, obleko in stanovanje, te obveznosti pa železniška oblast danes ne prevzema zlasti napram nižjim kategorijam železničarjev. Železniška uprava lahko varata sebe in javnost z navideznim zadovoljstvom, ki vlada med železničarji, vendar čim dalje bo to »navidezno zadovoljstvo« vsled prepreki svobode organiziranja trajalo, tem težje bodo posledice. Vsled tega: Ako želite dobro ustanovi v železničarjem, vrnite železničarjem svobodo organiziranja.

Bolniški fond

Lista izvoljenih skupščin je objavljena in v kratkem bo sklicana tudi skupščina ljubljanskega bolniškega fonda, na kateri bo izvoljen nov odbor in novi delegati za glavno skupščino v Beogradu.

Na skupščinah so bili doslej leto za letom predloženi takozvani samostojni predlogi, ki so vsebovali vse želje železničarjev in katerih uresničenje bi omogočilo res uspešno poslovanje fonda v korist železničarjev. Žal so doslej vsi samostojni predlogi ostali le na papirju, bili so sprejeti na oblastni skupščini v Ljubljani, v Beogradu na glavni skupščini pa so šli v koš. V kolikor je bil kak drobec tudi v Beogradu sprejet, ga je običajno razveljavil delodajalec, ki ima sam vse pravice nad upravo fonda.

Železničarji odnosno izvoljeni delegati bi varali sami sebe, ako bi stavili tudi letos kopico sicer utemeljene in potrebnih predlogov za remedije v bolniškem fondu, ker vedo že v naprej, da ti predlogi dejanskog ne bodo izvedeni vse dotelej, dokler bodo obstojali sedanji predpisi o upravljanju bolniškega fonda.

Dolžnost delegatov na letosnjih skupščinah v Ljubljani kot v Beogradu je, podvzeti vse ukrepe, da se način upravljanja bolniškega fonda spremeni in da se odvzame delodajalcu oblast, da sam upravlja s fondom in istočasno tudi kot nadzorna oblast odloča o svojem upravljanju. Na letosnjih glavnih skupščin naj stavijo delegati en sam predlog in to je:

Zahtevamo samoupravo bolniškega fonda!

Pozdrav bivših železničara sa Teruelskog fronta

Bivši železničarji, koji se bore u medjunarodni brigadi za slobodu španskog radnog naroda poslali su našoj redakciji sledeći dopis:

Nakon sjajnih uspjeha na Teruelskom frontu prilikom zadnje ofenzive provedene ovih dana, nakon početka našeg napredovanja i definitivnog uništavanja fašizma, mi dobrotoljci iz zemlje Jugoslavije javljamo Vam se ovom prilikom. Vjerujemo, da će ovaj uspjeh podignuti visoko svijest antifašističke borbe u svim zemljama i da će dati neodoljivi polet u borbi za potpuno uništavanje fašizma, da

se konačno ustvari narodni front te postigne ekonomsko i socialno poboljšanje našeg celokupnog radnog naroda.

Uvjereni, da ćete sljediti naš primjer beskompromisne borbe za uništenje fašizma šaljemo Vam sa uzdignutom čvrstom pesnicom naše anti-fašističke pozdrave i kličemo:

da živi herojska borba španjolskog naroda,
da živi medjunarodna borba protiv fašizma,
da živi proletarijat cijelog svijeta.

Teruel, 22. XII. 1937.

Dve pomembni obletnici

L. 1938. je 20 let, odkar je umrl največji slovenski pisatelj Ivan Cankar.

In L. 1938. je 10 let, odkar se je ustanovila Cankarjeva družba, ki hoče, da v Cankarjevem duhu pride v sleherno siromašno kočo, v vsako delavsko družino dobra, socialistična knjiga.

Ob temu dvojnemu jubileju poskrbimo prav vsi, da se bodo knjige Cankarjeve družbe še bolj razširile.

Vsakdo naj pridobi še enega člana. To delo ni težko. Treba je samo, da svojemu znancu pokaže letošnje knjige in da mu pove, da se take lepe knjige dobje za neznatno letno članarino 20 Din.

Ljubljanski železničarji
posetite z družinami vred v torek, dne 1. februarja
1938 v dvorani Delavske zbornice

predpustno prireditev

ki jo prirede ljubljanski cestni železničarji.

Pričetek ob osmih zvečer.

Naj se sliši glas prizadetih

Čim je uredništvo zaznalo za sklicanje konference, je v zadnji števili pozvalo svoje naročnike, da se te konference udeleže aktivno in pripravijo za njo ves potreben material. Konferenca se ni mogla vršiti, zato porabimo to priliko, da objavimo vsaj glavne predloge, ki smo jih dobili iz vrst naših naročnikov kot gradivo, ki naj služi odločajočim, da bodo uvideli, kakšen je položaj železničarjev in kakšne so njih zahteve. Govore naj brez uredniških popravkov in brez olepšavanj naši naročniki:

Delavnica Maribor

Za konferenco bi imeli poleg materiala, ki Vam je že znan in ga je »Ujedinjeni Železničar« že opetovano objavil, še:

Akordanti:

V naši delavnici imamo mlajše, po večini kvalificirane moči, ki so sposobne za kvalificiran posej in se jih po potrebi tudi zaposli, toda čeprav opravljajo isti posel kot drugi stalni delavci, ne prejemajo akordanti nobene nagrade, t. j. premije marveč samo dnevničico. Ti akordanti pa so primorani, da primejo za vsako delo, ki se jim nakaže. Tako jih vidimo pri najgršem in najtežjem težakemu delu, najbolj žalostno pa je, da tega akordantstva ni nikdar končno in to radi tega ker morajo po več let čakati na stalnost. Imamo slučaje v naši delavnici, ki čakajo že 6-7 ali 8 let.

Koliko ti delavci izgube na plači in letih, kasneje pa na pokojnini, ker se jim akordantska leta ne vstereo, Vam je jasno.

Praznovanje budžetnih praznikov.

Že vsa leta mora naše delavstvo praznovati gotove »budžetne praznike«. Tako smo letos, t. j. budžetno leto 1937-38, praznovali 8 neplačanih dni. Stojimo na stališču, da je dosti dela in še posebej v Dravski banovini, kjer je železničica visoko aktivna. Pri tej revščini, v kateri se delavstvo nahaja in ker od nikoder za njega ni izdatne pomoči, bi bilo zelo umestno, da bi se to praznovanje ukinilo in da se delavnicam nakaže zadostis kredita za vse delavne dni v letu. Tudi delamo vsako soboto samo po 6 ur, kar že to samo znaša na mesec 1 dan, v celiem letu pa 13 dni. Tudi proti temu reduciranemu delovnemu času je delavstvo vse dotele, dokler se mu ne omogoči na drugi podlagi boljše življenje.

Rak rana naše delavnice je ta, da osebni in materialni proračun za delavnico ni ločen. Neločen kredit se porablja za vse: investicije, obnove, rekonstrukcije in material. In šele, kar ostane, je za plače. Na tak način, ker se vedno obnavlja in za obnavljanie manj določi, kakor je potrebno, je samoumevno, da se potem prenese na drugo partijo in vsled tega nastane pomanjkanje kredita, za nas pa budžetno praznovanje. Delavstvo odločno zahteva, da se že enkrat napravi red in preneha s tako prakso ter odredi ločen kredit za mezde.

Premije.

Ni delavca v naši delavnici, da ne bi uvidel pogreški, ki se gode pri zaračunavanju premije odnosno časovnega akorda. Za časovni akord, v kolikor se po časovniku zaračuna, so določene zelo slabe cene. Za največ slučajev je že v naprej določeno, koliko se sme izplačati. Delavstvo se zaveda, da je mariborska delavnica ce že ne prva, gotovo med prvimi v državi v produkciji, pri premiji pa je zadnjina. Zato se delavstvo upravičeno vpraša, zakaj smo mi Mariborčani tako zapostavljeni?

V delavnici Zagreb se povprečna premija zaračuna 50 odstotkov, v Sarajevu 40, v Nišu in Kraljevu 45, v drugih manj pomembnih delavnicih 40, v Mariboru pa samo 30 odstotkov. To je povprečni procen-

toda pri nas je 30 procentov že skoraj maksimum, dočim se ponokod doseže tudi 70 odstotkov. Mi smo proti tej neenakosti že mnogokrat intervenirali in smo pri g. prometnemu ministru protestirali. Manifestiramo tudi tem potom ne za poslabšanje v drugih delavnicih, marveč za izboljšanje plač v naši delavnici. To smo tembolj upravičeni, ker se zavedamo zmožnosti nas samih, naše produkcije ter tempa dela, ki pri nas obstaja. Zavedamo se pa tudi, in to potrjujejo vsi tuji, da je Maribor, če že ne najdražji, gotovo eno najdražjih mest v državi.

Regulacija plač.

Od prometnega ministra objavljeni povišica plača za 10 odst. se je pri nas na ta način regulirala, da se je kvalificiranemu delavstvu dalo od 5 do 11 odst. v dinarjih so dobili od 3 do 6 dinarjev na dan. Polkvalificiranemu osobju se je dalo 1 do 2 dinaria. Nekvalificiranemu pa petdeset para, večini pa nič.

Leta 1930, 1931 se je vsem brez razlike vzelo po 10 odst., sedaj pa se ravno največjim reyežem ničesar ne povrne. Predstavniki vseh treh organizacij so takoj intervenerili in naš predstavnik je gospoda upravnika opozoril na to.

Gospod upravnik je odgovoril: da ve, da ni prav in da uvidi, da so naše razmere drugačne, naši fični delavci so 100 odstotnih proletarci in žive samo od tega, kar na železnični zaslužijo.

Prosti fizični delavci.

Svoječasno se je prakticiralo pri nas z ročnimi delavci tako-le: 3-5 let je delavec delal po oddelkih in drugod vsa pomožna in težka dela, potem se ga je pritegnilo k stroju ter se ga prevedlo v kategorijo polkvalificiranega delavca. Na ta način je imel delavec možnost večjega zaslužka in na staru leta boljšo pokojnino. Z začetkom avtoritativne dobe se je začelo drugače prakticirati. Protežirali so se delavci z manj leti službe na škodo drugih z mnogo več leti službe.

Ker se pri tem niso ozirali na vrstni red, imamo sedaj v naši delavnici stare delavce, z 17-20 leti službe, ki so se vedno samo prosti fizični delavci. Ti delavci, ki so itak veliki siromaki utrije na plači in kasneje na pokojnini. Naša dolžnost je, da manifestiramo za pravilen postopek z navedenimi.

Nov delavski pravilnik.

Ker se zelo veliko govorji o novem pravilniku za pomožno osobjo, ki bi imeli nekaj pripombe. Na vsak način je tukaj potrebno da dosežemo, da se naši predlogi upoštevajo in sicer:

1. Dopusti, ki se jih namerava reducirati morajo ostati neokrnjeni. Pri racionaliziranem delu in tempu, ki obstaja pri nas smo mnjenja, da za delavca ni preveč 10, 15 ali 20 dni, marveč pre malo. Na noben način pa ne gre, da bi se še to malo reduciralo in to danes, ko ima že vsak boljši hlapec v privatni službi svoj plačan dopust.

2. Osnovne plače se morajo zboljšati za 30 odst.

Tako oznameno »uvečano« plačo se mora s sporazumom, veljavnim najmanj za leto dni, zvišati in sicer: pri kvalificiranih za 30 odst. polkvalificiranih za 20 odst. in prosto fizičnih za 20 odst. Ti odstotki naj se regulirajo s padcem ali pa naraščanjem draginje, veljavno vedno za leto dni.

4. Strojni pomožni delavci so žrtvovali pri prevedbi po 3 leta za učno dobo. Želeti je in potrebno bi bilo, da se to upošteva, ker so stopnje polkvalificiranega osobja sorazmerna nizke. Ti delavci, dokler so aktivni, utrije na plači, kadar pa gredo v pokoj, pa na provizije.

5. Premog naj se deli in kupuje skozi vse leto ter naj se tu železničarjev ne loči po kategorijah. Kje je krivda, da čakamo na premog po 2 in več mesecov, dočim moramo mi denar že v naprej položiti?

6. Delavcem naj se povrne milo in tudi

brisače, ker delo od takrat ko smo prejeli milo, do danes ni postal bolj čisto.

Upokojenci.

Kronske upokojence naj se »... prevede v dinarski Miloščinjam, ki danes ne morejo ne živeti in ne umrijeti, naj se zviša miloščina. Isto velja za rentnike. ... Ukine naj se takoj doplačilo delavcev v pokojninski fond za nazaj.

Šikane.

Navajamo samo še nekaj o šikanah. Sicer so se po zadnjih spremembah šikane zmanjšale, zlasti je manj zapisnikov, toda še vedno preveč in le preraido se delavcem za vsako malenkost kaznuje in to tudi takrat, kadar je očividno, da je delavec nedolžen.

Delayca, ki pokaže, da ima nekaj samozavesti, se kaznuje. Na tak način se ne vzgoli naš narod k samozavesti nasprotno k potužnjenosti, prilizovalstvu, ovaljalstvu in denuncianstvu. V tem prednajdijo nekateri delovodje, ki so bili svojčas hudi JNS-ari in so po razsušu te stranke bili nekaj časa poparieni, sedaj pa so zopet plači obrnili po vetrui. Toda gotovo bodo že jutri, kar se bo od njih zahtevalo ali nezahtevalo, ako pride do kakih sprememb. Te vrste delovodje sicer ne prevladujejo poštenjake, toda nekaj jih je. Ne dela drugač kot to, da zasaci kakšnega delayca bodisi, da ta med delovnim časom noči koček suhega kruha, ali naredi kai siličnem in že zadostuje, da se delayca kaznuje. Vplivajo pri inženirji, ki jim tudi pogostoma nasedajo, češ, da je ta ali oni delavce slab in da ga je treba kaznovati in to kaznovanje gre tako daleč, da se delayci kaznujejo z znižanjem premij ali celo z odtegovjanjem premije po več mesecov.

Ysagu tega in sličnega trpljenja delaystvo ne bi nikoli poznalo, ... zlasti, ker nima zakonitih delavskih zaupnikov, ki so znali svojčas marsikaj preprečiti in marsikaj v dobro delaystvu izvojevati. Zato tudi tem potom protestiramo proti vsem šikanam in manifestiramo za zakonite izvoljene delavske zaupnike ter za čimprejšnje pripoznanje svobodne železničarske organizacije.

Zidani most

Prometni uslužbenci, zvančniki, služitelji in delavci zahtevamo:

1. Da se nam takoj prizna strokovna organizacija, ki ima služiti narodu, upravi in državi, za katere so pravila že predložena v odobritev.

2. Zahtevamo, da se nam štejejo vse delavske leta v rok službe nastavljenih in naj se nas uvrsti v tisto skupino ali stopnjo, katera nam po službenih letih nripada neglede na to, ali je posameznik prebil vse delavske leta na sistemiziranem mestu ali ne.

3. Letni odmor naj se nam računa in deli po številu službenih let, kot to predvideva čl. 87 zakona in ne kot sedaj, ko se računa samo nastavljenata leta.

4. Ker je zakonito predviden 8-urni delavnik in 48 ur tedensko, nam, ki vršimo službo v turnusih, pripadata vsak mesec 2 prosta dneva.

5. Da se kreniškemu osobju prizna eksekutiva, tako, da bo lahko stopil s 25. letom v pokoj polno pokojnino.

6. Da se nam vsem uslužbencem zviša plača na ono višino, katero smo imeli v letu 1931.

7. Naj se upokojencem za 25 let ozira 30 let službe, da 100 odst. pokojnino od zadnje plače, katero je prejel.

8. Naj se upokojencem da vozno ugodenost kot jo ima aktívno osobje. Kdor bi jo pa izrabljali izven svoje potrebe za kšef, naj se mu jo odvzame.

9. Članom Nabavljane zadruge naj se izda uputnice za enkrat tedensko brezplačno prevoz živil kot smo že vse to uživali.

10. Uslužbencem, ki vrše službo na prostem, naj se da za vsako vreme primerno

obleko, dobro obutev in dežni plastič, da se služba nemoteno vrši in osobje toliko ne trpi na zdravju.

11. Osobju, ki prižiga signalne svetiljke in kretniške nastavke naj se da vžigalice ali vžigalnik.

Kurilniški delavci zahtevamo:

1. Da se nam da, ker delamo v turnusu, dva prostota dneva na mesec.

2. Da se prizna delavcem brez izjem po treh letih stalnosti, se jih sprejme v penzijski sklad in prizna pravico na polno pokojnino po 30 letih službe. Plačevanje prispevkov za nazaj naj se ukine, ker smo svojčas prispevke v redu plačali.

3. Uvečana plača naj se prizna vsem delavcem z istimi službenimi leti in iste vrste službe enako ter naj se na račun draginje vsem delavcem prizna najmanj 30 odst. uvečane plače, osnovne plače pa naj se zvišajo odgovarjajoče draginji.

4. Redni letni dopust naj se podeli vsem delavstvu, da ne bo ostal le na papirju, brezplačni dopusti pa naj se popolnoma ukinejo, za nadurno delo pa naj se plača 50 odstotnih povišek v gotovini in delavcem ne pošilja drugi dan na brezplačni dopust.

5. Delavstvu, ki dela pri umazanih delih, čiščenju strojev itd. naj se izda delovna obleka ter v zimi površnike.

Jesenice

Naša dolžnost je, da se tudi celokupno jesenško osobje enkrat zglaši ter zahteva povrnitev pravic, ki so nam bile pred 10 leti odvzete. Naj se ukine kilometraža in uvede urenina, ker jesenški vlakospresniki imamo najkrajše proge, poleg tega je prog gorska z mnogimi predorji. Pod Avstrijo smo dobivali za naporno službo na takih progah doklado.

Naj se sprejme nove mlade moči, ker je bilo veliko uslužbencev upokojenih in nimamo nobene rezerve. Vlakospresniki morajo kriti in nadomestovati vse ostalo osobje, če kdo zobi, poleg tega pa morajo voziti še izredne vlake. Dolžnost železniške uprave je, da izvežba za vse vrste službe zadostno število delaycev, ki delajo drugače v skladisču, v slučaju potrebe pa lahko vrše eksekutivno službo. Vsled pomanjkanja osobja večina železničarjev dopusta sploh ne more izrabiti.

Postaja Jesenice naj poskrbi, da bodo mladi zavirali polagali izpite za osebne sprevodnike, prtljažnike in vlakovodje. Nadalje naj bi postaja preskrbelna primerno sobo za šolo za vlakospresnino in postajno osobje, da bi mogli med poukom sedeti, ker sedaj mora večina po celo uro stati. Za vlakovodje naj bi postaja preskrbelna omarice, kakor jih imajo ostale dispocijske postaje, da bo lahko uslužbenec svoje službene torbe in druga sredstva shranil.

Protestiramo proti temu, da nakazuje Direkcijo vlakospresnikom, ki morajo biti vedno pripravljeni za službo, stanovanja na Hrušici, mesto na Jesenicah ter mora vsled tega vlakospresnik hoditi po tričetrt ure pe, kadar nima vlakovne zvezze.

Odločajoči naj bi že enkrat uvideli, da so Jesenice kot obmejna postaja, ki leži med važnimi letoviščimi kralj ter so izrazito industrijskega značaja, najdražji kraj v dravski banovini ter naj se preuvrste v I. razred.

Onim uslužbencem, ki so bili nastavljeni po letu 1923, naj se prizna članstvo v proviziskem fondu za napredovanje in pokojnino.

Delavcem naj se zvišajo plače na tako stopnjo, da bo lahko vsaj skromno preživel družino, takoj pa naj se vrne svoječasno odtegnjenih 10 odst.

Zagreb

Preplatnici »Ujedinjenog Železničarja« bili bi v večem broju zastupani na konferenci, te bi lično predložili predloge za poboljšanje položaja železničarja te podneti izvještaj o sadašnjem položaju u radionici, ložionici i kod sekcijs. Tražimo, da se na svaki način uvaže sledeči zahtevi:

lago novega zadružnega zakona, da bodo tako delegati vsaj v glavnih obrisih poučeni in bodo mogli vsak v svojem kraju članstvu raztolmačiti predložene načrte, voditi debato ter sestaviti res dobre in umestne protipredloge k pravilom.

Naš apel delegatom je: Ne prenaglite se! Zahtevajte odgovritev sklepanja o sprejemu novih pravil do rednega občnega zborna, ker le tako boste varovali lastne interese in interese članstva ter boste omogočili članstvu, da zavzame k pravilom stališče, da vam direktive in s tem prevzame vso odgovornost za bodočnost.

Nova pravila so v glavnem prilagodena novemu zadružnemu zakonu, vendar vsebujejo polno trdot in zapostavljanje zlasti slabše plačanih železničarjev, kar se da z dobro voljo odstraniti. V pravilih je polno nejasnosti, ki bodo povzročale kasnejše pritožbe, kar nikakor ni v interesu zadruge. Bolje je 10 strani jasnih pravil, kakor 40 strani gostobesednih določb, ki pa se večkrat ena drugo pobijajo. Po bežnem pregledu osnutka samo par ugotovitev:

Čl. 4 predvideva, kdo je lahko član zadruge in ugotavlja med drugim, da je lahko član zadruge tudi otrok železničarja neglede na to, ali prejema od države kako vzdrževalnino ali ne. S to določbo se je nameravalo omogočiti članstvo tudi onim sirotom, katerih očetje, ki so bili železničarji, so umrli predno so zadobili pravico na karšnokoli podporo ali pokojnino. Ta določba pa se da tolmačiti tako, da je lahko član zadruge otrok slehernega bivšega železničarja, pa naj mu je prestala služba iz kakršnegakoli razloga, kar je v nasprotju s čl. 7 tč. 6 načrta.

Nemogoča je tudi omejitev, da bi smel biti železničar član samo te Nabavljalne zadruge, ne bi smel biti pa član drugih zadrag. Besedilo drugega odstavka čl. 4 načrta pravil namreč izrecno predvideva: Vsaka tu omenjena oseba (železničar) sme biti član samo te zadruge. Člani morajo tudi odkloniti določbo čl. 7 tč. 4 pravil, ki pravi, da prestance članstvo s tem, ako upravni odbor črta zadružnika iz članstva.

Edino izjemo naredi za člane upravnega in nadzornega odbora katerih ni mogoče črtati iz članstva. Takega pooblaštila, kakor ga že tvorci načrta novih pravil, zadružniki upravnemu odboru ne smejo dati. Zadostuje določba, da se člana izključi iz zadruge, ako škoduje zadružni, ne sme pa se dati odboru pooblaštila, da bi lahko po mili volji črtal iz članstva zadružnike brez navadev razlogov, kakor je to sedaj predvideno v načrtu pravil.

V dveh določbah govore nova pravila o udeležbi zadružarjev na občnem zboru. Za našo zadruge je predviden delegatski sistem in člani, ki niso delegati, smejo prisostvovati občnemu zboru le, ako to sklicatelj občnega zborna izrecno objavi v razpisu občnega zborna. Mislimo, da naša zadružna odnosno upravni odbor nima nicesar za skrivati ter je prav, da se pravila predvračajo v tem pravcu, da se že s pravili zagaranira slehernemu članu, ki se interesira za poslovanje in upravljanje zadružne pravica prisostvovanja občnemu zboru.

Nesprejemljive pa so določbe glede volitev delegatov odnosno članov v upravnem in nadzornem odboru. O pravilniku za delegatske volitve bomo zavzeli stališče kasnejše, zato ocenimo sedaj le vprašanje omejitev za izvolitev v upravni odbor. Pravil predvidevajo, da ne more biti izvoljen za člana upravnega odbora drugi, kakor zadružnik iz Ljubljane in Maribora. Zadružna imata svoja oddajališča tudi izven teh dveh krajev in obstojajo železničarski centri, kjer je nad 500 zadružarjev in z gornjo omejitvijo je zabranjeno, da bi mogel biti izvoljen v odbor zadruže kak član iz proge, pa čeprav je najbolj sposoben zadružnik. Član upravnega odbora tudi ne more biti oni zadružnik, ki je

zadružni kaj dolžan. S to določbo je onemogočena izvolitev pretežne večine delavcev in nižjih uslužbencev v vodstvo zadruge vsled tega, ker so vsled nizkih plač primorani živeti iz rok v usta in so primorani od časa do časa zadolževati se v zadružni (pred zimo, v začetku šole itd.). Že tako so obsojeni na mizerno življene in sedaj naj bodo še v zadružni kljub vsem zadružnim principom le zadružniki druge vrste. Ni naš nameri začakovati brezbrizno zadolževanje, ki vodi človeka v propast, vendar bi morala nova pravila, ako hočejo one, ki sami s svojim premoženjem ne znajo gospodariti, izločiti iz uprave zadruge, predvideti na pr. sledočo omejitev: »Član upravnega odbora ne more biti oni, ki se v zadružni prekomerno zadolžuje in ne poravnava redno dogovorjenih obrokov. Kredit, ki ga odobri zadružna za redno mesečno nabavo živil, kakor tudi kredit za kurivo ali obleko, se ne smatra kot ovira izvolitvi v upravni odbor.«

V današnjih težkih razmerah, v katerih še vedno živi železničarski delavec, ki je večkrat obsojen na brezplačen dopust, je skoraj nesprejemljiva tudi odredba, ki pravi, da mora zadružnik, ki hoče biti izvoljen za delegata odnosno v upravni odbor, tekem zadnjih dveh let nakupiti živil za gotovo vsoto in sicer delavec za Din 3.000.— letno, nastavljene pa za Din 5.000.— letno. Niso velike te številke, vendar ce upoštevamo nizke prejemke pomožnih delavcev, so zelo velike, ker je delavec navezan na najcenejšo prehrano, katero si mora pridelati sam, ako sploh hoče izhajati. Ali ce vzamemo služitelja, ki dobi po odbitkih izplačano morda Din 370.— mesečno, tudi ne vemo, kako bo mogel samo v zadružni zakupiti letno za Din 5.000, da si s tem zasigura možnost izvolitve za delegata.

Se več sličnih odredb ima novi načrt pravil, ki odvzamejo zadružarjem pravice in dele vse zadružarje v dve kategoriji — posedujoče in revere. Vendar o tem naj razpravljam zadružarji, dolžnost prihodnjega občnega zborna pa je, da članstvo s pravili ne posili, marveč da članstvu možnost soodločanja pri sestavi pravil. Članstvo bo tedaj gotovo odklonilo tudi določbe, kako se razpravlja na občnem zboru in kako se voli upravni odbor in nadzorstvo zadruge. Nesmisel je določba, da sme k vsemi točki dnevnega reda vsakodogovoriti le enkrat in da se morajo govorniki v naprej javiti. Toliko zrelosti že sme prisojati sedanji odbor delegatov, da ne bodo po nepotrebni besedičili in zavlačevali razprave ter jim sme vsled tega dovoliti, da lahko k isti točki tudi dvakrat govorje zlasti, ako gre za pobiranje neresničnih ugotovitev kasnejših govornikov. — Članstvo bo gotovo sklenilo predložiti tudi za volitve upravnega odbora proporcni sistem, ker je v interesu zadruge, da se v upravi poleg večine nahaja tudi zastopnik event. manjšine, ker se bo s tem že v naprej prepričilo marsikatera namigavanja o slabem gospodarstvu, ki zadružni škodujejo.

Uverjeni smo, da oni, ki so pravila sestavljeni, niso imeli namena ločiti zadružarje v dve kategoriji ter so gotove določbe drugače razumeli, kakor jih bo razumel član, ko jih bo prvič bral. Vendar besedilo, kot je danes napisano, dopušča dvojno razlaganje, kar pa pri tako veliki zadružni ne sme biti. Vzemimo si torej par mesecev časa, predelajmo dobro pravila, da bodo tvorila res trden temelj zadružni in jih ne bo treba že čez par mesecev sprememljati, tolmačiti ali dopolnjevati.

All si že pridobil novega naročnika za „Ujednjeni Železničar“?

Kako bomo volili delegate za Nabavljajalno zadružno?

Povodom zadnjih volitev je postal Akcijski odbor zahtevo, da se mora spremeniti pravilnik o volitvah delegatov ter zagotoviti neposredne, tajne in proporcne volitve. Na dnevnem redu izrednega občnega zborna Nabavljajalne zadruge, ki bo prihodnjo nedeljo, je tudi točka: Razprava in sklepanje o novem pravilniku o volitvah delegatov za skupščino zadruge. Upravni odbor zadruge je izdelal načrt pravilnika, ki je v glavnem ugodil postavljeni zahtevi, ker predvideva proporcne in tajne volitve. Gotovo je s tem načrjen velik korak naprej, ki bo razvoju zadruge le koristil.

Ker bo pravilnik na prihodnjem občnem zboru definitivno sprejet, omenjam par pripomb in predlogov za zboljšanje istega. Pravilnik predvideva, da se vrše volitve vsako tretje leto in sicer tekom treh mesecov po redni skupščini. Smatramo, da bi bilo za zadružno bolj koristno, ako bi se vrstile delegatske volitve tri mesece pred potekom triletne funkcijalne dobe, torej pred skupščino. Tako bo omogočeno novim delegatom, da na skupščini že sprejmejo smernice za bodoče delo zadruge, za katero odgovarjajo članstvu, ne pa, da bi prejšnji delegati, ki so morda med članstvom že zguibili zaupanje, odločali o smernicah za upravljanje zadruge za oni čas, ko bodo njih mandati že prestali in bodo dejansko izvoljeni novi delegati.

Ne ugaja nam določba, da ne more biti izvoljen za delegata oni, ki tekem zadnjih dveh let pred volitvami ni plačeval sproti živil, odnosno, ki tekem zadnjih dveh let ni dosegel določenega letnega povprečja nakupljenih živil (Din 3000 odn. 5000). Tudi par drugih omejitev dokazuje, da upravni odbor ni računal z razmerami, v katerih žive delavci. Če pride bolezni ali brezplačen dopust, v dotednem letu je delavcu nemogoče izpolniti pogoje glede višine kupljenih živil in rednega plačevanja ter ni prav, da se mu vsled tega vzame možnost izvolitve. Te točke bodo delegati morali popraviti in predvideti gotove izjeme, ako nočejo priznati pravice le enemu delu zadružarjev.

Način vlaganja kandidatnih list in odobravanja kandidatnih list po glavnem volilnem odboru je tak, da je glavnemu volilnemu odboru vedno dana možnost, da gotove liste onemogoči. Enako je način ugotavljanja volilnega rezultata tak, da lahko pozitiven rezultat spremeni v negativnega, t. j. da lahko proglaši prepadle kandidate za izvoljene ali obratno. Volilnih izkušenj imamo tekom zadnjih let zadosti in vemo, kako se delajo rezultati, vsled tega se s predlaganim načinom ugotavljanja volilnega izida ne moremo strinjati in je dolžnost delegatov, da na občnem zboru zahtevajo, da se volilni izid za vsako okrožje ugotovi že po okrožni komisiji, ker so v tej komisiji zastopani tudi predstavniki kandidatnih list, med tem ko tvori glavni volilni odbor le 5 oseb, ki jih odredi upravni odbor. Bedimo iskreni:

Če je gotovemu upravnemu odboru ležeče na tem, da še dalje ostane v funkciji, bomo težko našli one poštenjake, ki ne bi znali ali hoteli sami med seboj predvračati volilnega rezultata. Ni to nikak očitek, ker smo na razne dosedanje volitve že pozabili, vendar je v interesu zadruge, da se vsak dvom in nezaupanje odstrani povsod tam, kjer je to mogoče. In pri delegatskih volitvah je to mogoče.

Glavni volilni odbor lahko, kot smo že ugotovili, razveljavlja sleheno listo iz uvodoma navedenih zadržkov, ali pa na podlagi primerjave podpisov na kandidatnih listah. Pravilnik namreč predvideva, da mora volilni odbor primerjati podpise na kandidatnih listah s podpisi na pristopnih izjavah, da se tako overi o istinitosti podpisov. Koliko podpisov bo na podlagi take primerjave lahko razveljavil volilni odbor?

Ceprav so predvidene direktne volitve, vendar predvideva načrt možnost, da zamore zadružnik, ki je zadržan, oddati svojo glasovnico tudi drugemu zadružniku, da jo odda. V čl. 14 tč. 5 je predvideno, da se mora tak volilec zglasiti 5 dni pred volitvami pri delegatu, da dobi glasovnico, ki jo na to izpolni in odda drugemu. Vprašanje je, ali se ne bo povzročala umetna »zadržanost« od strani gotovih gospodov pri njih podrejenih, ki bodo na ta način lahko zbrali glasovnice podrejenih ter jih v njih imenu oddali.

V čl. 19 načrta se nam zdijo pod tč. 4 nepotrebno, da so one oddane glasovnice, ki ne bi imele suhega žiga, neveljavne in nadalje je nepotrebno pooblaščilo, da glavni odbor ocenja, katera glasovnica je pristna odnosno ne. Vse glasovnice bo vendar izdal volilni odbor, vse morajo biti opremljene s suhim žigom in volilec bo dobil glasovnico od predsednika volilnega odbora. Če ostanejo te določbe v pravilniku, potem bo moral volilec najprvo ugotoviti, ali je glasovnica pristna, kar bo gotovo težko in za to edino prav, da izda glavni volilni odbor res samo pristne glasovnice, potem pa je odredba nepristnosti seveda odveč.

Ne strinjam se tudi s tem, da bi bil glavni volilni odbor pooblaščen, da odreja volilna okrožja, torej da sme poljubno sprememljati volilna okrožja. Volilna okrožja naj določi občni zbor zadruge in ta volilna okrožja naj ostanejo nespremenjena izvzemši primer, da bi v kakem volilnem okrožju število članstva tako izredno padlo, da bi se moralo to okrožje priključiti sosednjemu. Ker so volitve vsako tretje leto, bo za take primere dana najmanj dvakrat možnost na občnem zboru volilna okrožja predvračiti.

Delegati, ki bodo v nedeljo reševali o pravilniku, naj imajo pred očmi le interes zadruge in vseh zadružarjev. Te interese bodo najbolj zaščitili s tem, da izglasujejo res tajne in proporcne volitve ter zagotovijo možnost postavljanja kandidatnih list in kontrole nad volitvami zastopnikom vseh skupin, ki se bodo volitev aktivno udeležile.

Razno

Izredni prispevki k uslužbenemu davku

Železničarji ne plačujejo takozvane banovinske izredne davščine, marveč plačujejo »izredni državni prispevki k uslužbenemu davku«, ki znaša 1% brutto mesečnih prejemkov, od katerih je treba odšteti Din 400.— Na pr.: železničar, ki ima 1700 dinarjev plače, se od te plače odšteje Din 400.—, kar znese Din 1300.— in plača torej tega izrednega davka po Din 13.— mesečno.

Samski davki

Vse moške neoženjene osebe, pravomočno ločene in vdovci, ki imajo nad Din 2500 mesečnih dohodkov, v starosti nad 30 let in do dovršenega 60. leta, morajo plačevati poseben samski davek, ki znaša 50% neposrednega davka, pri železničarjih torej 50% uslužbenega davka. V starosti od 35 do 40 let se plača le 40%, od 40 do 50 let le 25% in od 50 do 60 let pa samo

10% uslužbenega davka. Po 60 letu je samec prost tega davka.

Vojnica

Vsi moški, ki so stalno ali začasno ne sposobni plačujejo vojnico do dovršenega 20 do dovršenega 50 let starosti. Vojnica znaša 20% neposrednega davka, torej pri železničarjih 20% uslužbenega davka.

Davčna oprostitev oseb z 9 ali več otroci

Oni železničarji, ki imajo devet ali več živilih otrok, katerih najmlajši ne sme biti starejši od 14 let in ki ne plačajo letno preko Din 500.— davka, so oproščeni plačevanja vseh davkov in doklad, ki se odmerja na te davke ter tudi kuluka. Za to davčno oprostitev morajo zaprositi pri pristojni davčni upravi in je prošnji priložiti rodbinsko polo, ki jo izstavi župnišče in potrdilo občine, da dolični otroci žive.